

VY_32_INOVACE_171_LV.5

Anotace:

Dramatizace pohádky-2. díl, žáci čtou nejprve podle rolí, případně se naučí text z paměti a zahrají divadlo

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Osoby a obsazení

Maminka

Dcera

Kolbaba

Poštovní skřítek 1

Poštovní skřítek 2

Poštovní skřítek 3

Poštovní skřítek 4

Poštovní skřítek 5

Poštovní skřítek 6

Poštovní skřítek 7

Šofér František

Mařenka

Pošt mistr

Doma

Maminka Víš, že od té doby pana Kolbabu nemrzelo roznášet dopisy? Poznal, který dopis je vlažňoučký a který zrovna hřeje, jak je teplý, to je asi dopis od nějaké maminky.

Dcera A jak to bylo dál?

Na poště u poštmistra

Kolbaba /třídí dopisy/ Heleme, tady je dopis v zalepené obálce a na té není adresa ani známka.

Poštministr Ó to musí být t'ulpas, potrhlo, cápek, pytlík, dromedát, budižkničemu a božídřevo, kdo posílá dopis a nenapíše na něj ani adresu.

Kolbaba Ba ne, takových dopisů, pane se najde za rok celá hromada. To byste nevěřil, pane, jak jsou lidé roztržití.

Poštministr Necháme je ležet na poště. Nedá se nic dělat. Otevřít je nemůžeme, to bychom porušili listovní tajemství.

Kolbaba Ten dopis je takový teplý, já myslím, že by nám mohli pomoci poštovní skřítkové.

Pořtmistr   Tak to zkuste, pane Kolbaba.

V noci na pořtě u skřítků

Kolbaba   Brejvečír, páni pumprlíci!

Skřítek č. 4   Á, to je pan Kolbaba. Tak pojd'te si s námi zahrát!

Skřítek č. 5   Nesu!

Skřítek č. 6   Přebíjím!

Skřítek č. 7   Dávám fleka!

Kolbaba   / položí dopis na stolek/

Skřítek č. 1   Tak jste vyhrál, pane Kolbaba. Protože jste nesl tu nejvyšší kartu neboli srdcové eso!

Kolbaba   A že jsem tak smělý, ale víte to jistě, že je to tak vysoká karta?

Skřítek č. 1   Abych nepoznal. To je přece psaníčko, co píše mládenec dívce, kterou má rád víc než sám sebe. Ale moc se toho ten František ve škole nenaučil. Je tam osm pravopisných chyb.

Kolbaba   Tak Vám pěkně děkuju, pane skřítek. Jen bych se rád dověděl, kde ta Mařenka bydlí.

Skřítek č. 5   Nemůžu sloužit, pane Kolbabo, to tam už není psáno.

Kolbaba u poštmistra

Pořtmistr I prokryndapána, to je náramně důležité psaní, to by ta slečna měla dostat!

Kolbaba Tak dobrá pane poštmistr, já tu slečnu budu hledat, i kdybych rok měl běhat a prochodit celý svět.

Ve světě

Kolbaba /chodí a ptá se /
Neznáte nějakou slečnu Mařenku, co čeká psaníčko od pana řoféra Frantíka?
Nežije tady slečna Mařenka?

Kolbaba /sedne u cesty, je unaven./

/Přijíždí auto-hodně pomalu./

řofér. Pote, pane pošťáku, já vás kousek cesty svezu.

Kolbaba. Že jsem tak smělý, vy jedete asi na pohřeb?

řofér Já jsem tak smutný, a proto mé auto jede tak pomalu.

Kolbaba A račte dovolit, proč jste tak smutný?

řofér Protože jsem nedostal odpověď na psaníčko, které jsem dal na poštu před rokem a dnem.

Kolbaba A nejmenujete se náhodou pan František Svoboda?
A ta slečna Mařenka?

řofér Slečna Marie Nováková se jmenuje ta nevěrnice, co zapomněla na mou lásku.

Kolbaba Aha! Člověče, drahá! Tak to jste vy! Ten trumbera, ten bloud, to ťululum, ten pleticha, ten trumpeta, ten

vrták, ten truhlík, ten makovec, to nemehlo, to trdlo, to pometlo, ten tulipán, ten jelimánek, ten salát, a ten přetrhdílo, ten splašený, ten střelený, ten trhlý, ten pytle praštěný, ten kuba a ten popleta, co hodil do poštovní schránky toto psaníčko bez adresy? Jakpak Vám mohla Mařenka odepsat, když dosud to vaše psaní ani nedostala?

Šofér

Kde, kde je to mé psaní?

Kolbaba

Víte, kde slečna Mařenka bydlí, tak to psaní bude rovnou na cestě k ní. Můj ty Tondo. Já už rok a den nosím ten dopis v tašce a hledám po celém světě tu pravou slečnu Mařenku.

Šofér

Nikam nepůjdet! Já vás tam dovezu.

U domečku

Kolbaba

Snad abyste jí o tom řekl raději ústně, když tam máte 8 pravopisných chyb!

Šofér

Co vás nemá. Já se strašně stydím a pak třeba už na mě zapomněla a nemá mě ani trochu ráda. Helejte, pane Kolbaba, ona bydlí v tamtom domečku, co má okýnka čistá jako studánka.

Kolbaba

Tak já jdu. Jede, jede poštovský panáček! Pozdrav bůh slečno Mařenko. To si šijete svatební šatičky?

Mařenka

Ba ne, to já si šiju rubáš do rakvičky.

Kolbaba

Ale ale, jejej, jejdanečky, jeminkote, jemináčku, copak vy marodíte?

Mařenka

Nemarodím, ale srdce mi puká žalem., už rok čekám na jedno psaníčko, které nepřichází.

Kolbaba Nic si z toho nědělejte, to jรก uŹ rok a den nosím v tašce jedno psaníčko a nemám, komu bych ho odevzdal. Víte, co Mařenka, jรก ho dám vรกm.

Mařenka Pane listonoši, to asi není pro mě, není tam adresa!

Kolbaba Jen se podívajte dovnitř.

Mařenka /Třesoucími prsty otevře dopis a usměje se./

Kolbaba Tak co, vrátíte mi ho?

Mařenka Nevrátím, pane pošťáku, vřdyt' je to to psaníčko, na které jsem čekala rok a den! Jรก ani nevím, co bych za něj dala.

Kolbaba Tak jรก vรกm to řeknu. Dáte mně 2 koruny pokuty za to, že psaní nebylo náležitě ofrankováno. Propánajána, vřdyt' jรก s tím psaníčkem běhám rok a den, aby pošta dostala ty dvě korunky porta! A na vaši odpověď, slečno, tadyhle někdo čeká.

Kolbaba / k publiku/

Rok a den, vašnosti, jsem s tím psaníčkem běhal, ale stálo to za to „ už proto, co všechno jsem viděl. To vรกm je taková pěkná a krásná země, ať je to u Plzně, Tábora nebo u Hořic nebo u Hronova.“

Citace:

KAREL ČAPEK. *Devatero pohádek: Pohádka pošťácká*. Praha: Albatros, 1991. ISBN 80-00-00121-7.